

KWAP (4) *sb m*

-p (2), -(p) (2). ◇ a *jasne*.

sg *N kwap* (4). ◇ [*I kwap(e)m*.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

1. *Puch, delikatne pierze ptasie; pluma BartBydg, Mącz, Calep, Cn; penna BartBydg; lana, plumula Cn* (4) : *Pluma, in avibus est, pennae, kwap, mech BartBydg* 118; *Pluma, Kwáp cienkie pierze álbo puch. Mącz* 300b, 306c; *Calep* 814b; [Na dziewcze łóże pierzyna dobra wespołek z kwapem, zwierzchna *InwMieszcz* 1559 nr 88, 1583 nr 250; *Lanugo, [...]* *Mofz oder wolle an andern dingen. P. kwáp/ mech/ puch/ ná inźnych rzeczach. Volck* 311, 481, *Iii4v*].

2. [*Brud, śmiecie*: *Dobrze iednák vdźiáľáli Iź go [mistrza] chędogo łfczoľáli [= zbili]/ Bo fie przed tym nierad coľał [!] Závźdy mu kwáp w głowie zoľtał By dopiro wylazł z brogu Ták w głowie miewał bárłogu. KorczRozm* K4.]

Synonimy: 1. *mech, puch*; 2. *brud, śmiecie*.

WG